

У КІЇВСЬКОМУ видавництві "Бібліотека українця" щойно вийшла з друку книга про яку вже чув деякі з кузнеців, і видання якою два роки чекали у столиці. Йдеться про новий оригінальний переклад "Влес-Книги", який здійснив наш земляк, журналіст Петро Іванович Комнацький.

"Влес-Книга" – найдавніша, з поки що відомих, пам'ятка древньоукраїнської писемності, яка була створена на теренах історичної Волині. Тексти однієї з її копій, записані на дерев'яних дощечках, були віднайдені в 1919 році поблизу Харкова і вивезені у Бельгію, де й зникли у роки Другої світової війни. Але, на щастя, вони були скопійовані емігрантом з України Ю. Миролюбовим, який упродовж 15 років займався їх дослідженням і навіть спробував перекласти тексти на сучасну мову. Окрім його доробки опубліковані у Сан-Франциско у 1953 році.

Далі публікувались спроби перекладів, здійснених представниками української діаспори В. Шаяном (Канада), А. Кирпичом (Англія), С. Лесним (Австралія), Б. Ребіндером (Франція), М. Скрипником (Голландія), аж поки у 1995 році ужгородський філолог Б. Яценко зробив перший повний переклад усіх 74-х сторінок "Влес-Книги", які дійшли до нас.

У 2002 році в Україні видано другий повний переклад пам'ятки. Його автор – київський науковець Г. Лозко.

Однаке кузнецовець П. І. Комнацький, маючи лише математичну освіту, вже у 1998 році своєю першою книжкою "Пісня ратна" (уривок із "Влес-Книги") заявив про власний переклад пам'ятки.

Новий переклад "Влес-Книги"

над яким в цілому пропрацював шість років і який видано єдиною книжкою лише тепер. Вже тоді відомий філолог і видавець В. Довгич про переклад нашого земляка писав: "Мати його в домашній, публічній чи всеєвропейській, інтернетівській, книго збірні треба".

А це оцінка ще одного вченого, професора, доктора технічних наук А. Куликовича (м. Київ): "Зроблено відкриття величезного культурно-історичного значення. Показано, що "Влес-Книга" є унікальною літературною пам'яткою, яка не має собі аналогів по масштабності охоплення полотна подій історичного процесу, і є макроісторичним документом, що має виключне значення для дослідження найдавніших атласів світу".

вої культури".

Базовим для досліджень "Влес-Книги" у ХХІ столітті назвала у післямові виданої книги переклад колеги Г. Тетенєва, голова Володимирицької організації Спілки журналістів України і мала редакцію, бо, щойно ознайомившись з новим перекладом, аже згадуваний А. Куликович називав другу книгу П. Комнацького перекладом світового значення. В чому ж новизна праці П. Комнацького?

Найперше, автор виділив у Книзі 10 окремих текстів, що належать племенам дулібів, медів, антів, скіфів, венедів, сіверян, кривичів, древлян, полян і русів. До цього усіх сторінки діошечки, що дійшли до нас без своєї первісної нумерації і були перемішані довільно, перекладалися як єдиний текст.

По-друге, П. Комнацький реконструював хронологію пам'ятки і подав її у вигляді таблиці, яка вміщує півсотні дат нашої історії від 1942 року до н. д. по 878 рік н. д., коли і була створена "Влес-Книга". Це лише два із п'яти найважливіших кроків, зроблених кузнецовським дослідником всягненні змісту пам'ятки.

Проте Петро Іванович не вважає свій переклад бездоганним. Він налаштований і надалі працювати над ним, удосконалювати, шліфувати. Тож побажаємо йому натхнення, творчих успіхів і здійснення усіх задумів.

Тетяна КОРОВАЙЧУК.
м. Кузнецівськ.